

ارزیابی قدرت رقابتی ارقام گندم (*Triticum aestivum L.*) و علف‌هرز خاکشیر (*Descurainia Sophia*) در مقابل علف‌هرز خاکشیر

علی فربدینی^۱ - محمد علی باغستانی^{۲*} - اسکندر زند^۳ - قربان نورمحمدی^۴

تاریخ دریافت: ۸۷/۷/۱۶

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۰/۱۲

چکیده

به منظور ارزیابی توان رقابتی، عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام مختلف گندم در برابر علف‌هرز خاکشیر، آزمایشی به صورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در سال زراعی ۱۳۸۳-۸۴ در منطقه ورامین صورت گرفت. عامل اول هشت رقم گندم شامل ارقام طبسی، روشن، کرج، آزادی، نیکنژاد، مهدوی، شیراز و پیشستار و عامل دوم علف‌هرز خاکشیر در دو سطح با و بدون علف‌هرز بودند. در این بررسی شاخص رقابت، شاخص تحمل، عملکرد دانه، شاخص برداشت و اجزای عملکرد ارقام مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که در حضور و غیاب علف‌هرز خاکشیر بین ارقام از لحاظ عملکرد دانه اختلاف معنی داری وجود داشت. همچنین ارقام از نظر شاخص برداشت دارای تفاوت معنی دار با هم بوده اما تحت شرایط رقابت و عدم رقابت با علف‌هرز خاکشیر بین ارقام اختلاف معنی دار دیده نشد. از سوی دیگر نتایج نشان داد رقم نیک نژاد از شاخص رقابت بالاتری نسبت به سایر ارقام در مقابل علف‌هرز خاکشیر برخوردار بود. بر اساس شاخص تحمل، بدلیل بالا بودن میزان عملکرد دانه این رقم در حضور علف‌هرز می‌توان آن را به عنوان رقمی متحمل به خاکشیر نیز معرفی نمود.

واژه‌های کلیدی: شاخص رقابت، نیک نژاد، شاخص تحمل

مقدمه

و متوقف شدن تولید آنها و رشد سریع جوامع علف‌هرز مقاوم به علف کش‌ها در دهه ۹۰ میلادی سبب توجه بیشتر به مدیریت تلفیقی علف‌های هرز شده است (۵). در روش‌های تلفیقی می‌توان اعتماد و اطمینان از کارایی علف کش‌ها را با استفاده از ارقام زراعی با قدرت رقابتی بالا در گیاهان زراعی بهبود بخشید (۱۱ و ۱۷). مطالعات مختلف نشان داده است که توانایی رقابت در گونه‌های مختلف گیاهان زراعی متفاوت است. وان‌هیمیست (۲۵) نشان داد که متوسط کاهش عملکرد ناشی از علف‌های هرز در گندم ۲۵، برنج نشائی ۴۹، چندر قند ۷۷ و پیاز تا ۱۰۰ درصد می‌باشد. پاولی چنکو و هارینگتون (۲۱) میزان توانایی و قدرت رقابت گونه‌های مختلف زراعی با علف‌هرز یولاف وحشی (*Avena fatua L.*) را مورد ارزیابی قرار داده و نتیجه گرفته که قدرت رقابتی جو و چاودار نسبت به گندم و کتان بیشتر است.

نالوaja (۲۰) گزارش کرد که چاودار نسبت به جو (*Hordeum vulgare L.*) و گندم رقیب قدرتمندتری در مقابل علف‌های هرز می‌باشد. لوتمن و همکاران (۱۸) بیان نمودند جو از قدرت رقابتی بالاتری نسبت به کلزا (*Cicer arietinum L.*) و نخود (*Brassica napus L.*) برخوردار می‌باشد. بررسی انجام شده بر روی برنج نیز

امروزه اثر آفت کش‌ها بر محیط زیست، کیفیت غذا و هم‌چنین عوارض ناشی از مقاومت آفات و علف‌های هرز به آفت کش‌ها پرسش‌های متعددی در ارتباط با استفاده از سومون در نظامهای زراعی مطرح کرده است. افزایش مقاومت علف‌های هرز به علف کش‌ها، مضلات زیست محیطی و نیاز به کاهش هزینه‌های تولید دلالت بر آن دارند که کنترل شیمیایی علف‌های هرز در نظامهای زراعی باستی مورد بازبینی قرار گیرد. از این رو در حال حاضر اکثر برنامه‌های تحقیقاتی که بر روی بهبود نظامهای مدیریت علف‌های هرز مرکز شده اند بر کاهش کاربرد این مواد تاکید دارند (۱۵). از این رو مدیریت تلفیقی علف‌های هرز نیز به عنوان استراتژی راهبردی در جهت کاهش اثرات مخرب زیست محیطی و افزایش کارایی علف کش‌ها مورد توجه قرار گرفته است (۲۰). زیان بار بودن مواد شیمیایی علف کش‌ها

۱- کارشناس ارشد سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران

۲- دانشیار علمی موسسه تحقیقات گیاه‌پرشنگی کشور

۳- نویسنده مسئول: Email: baghestani40@hotmail.com

۴- استاد واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران

مختلف محصول متفاوت بوده و همین عامل می‌تواند به عنوان یک ابزار در مدیریت پایدار علف‌های هرز مورد استفاده قرار گیرد. با توجه به اینکه خاکشیر به عنوان یکی از پهنه‌برگ‌های مزارع گندم ایران می‌باشد و هر ساله از علف‌کش‌ها جهت کنترل آن استفاده می‌شود (۸) این به ارزیابی قدرت رقابتی ارقام گندم در مقابل این علف‌هرز صورت گرفت تا بر اساس آن بهترین رقم که از قدرت رقابتی و یا تحمل بالا در مقابل خاکشیر برخوردار است معرفی گردد.

مواد و روش‌ها

این بررسی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی بصورت فاکتوریل در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی بخش تحقیقات علف‌های هرز موسسه تحقیقات گیاه‌پژوهشی کشور (درمنطقه ورامین) در سال زراعی ۱۳۸۳-۸۴ به اجراء در آمد. آزمایش بصورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و با چهار تکرار اجرار گردید. عامل اول رقم گندم در هشت سطح شامل ارقام طبی، روشن، کرج ۲، آزادی، نیکنژاد، مهدوی، شیراز و پیشتاز و عامل دوم علف‌هرز خاکشیر در دو سطح با و بدون علف‌هرز بود. ارقام مورد اشاره با تراکم‌های توصیه شده توسط موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر به ترتیب (۴۰۰، ۴۰۰، ۳۷۵، ۳۷۵، ۳۲۵، ۳۲۵، ۳۰۰، ۲۵۰، ۲۵۰) دانه در متربربع (در تاریخ ۱۱ آبان ۱۳۸۳) کشت گردیدند. علاوه بر آن، به مجموع تیمارهای آزمایشی تیمار کشت خالص علف‌هرز مذکور، به منظور محاسبه درصد کاهش زیست توده علف‌هرز اضافه گردید. بدین ترتیب هر تکرار در بردارنده ۱۷ تیمار بود. هر کرت آزمایشی مشتمل بر چهار پشته به فاصله ۶۰ سانتی متر در نظر گرفته شد و بر روی هر پشته نیز دو ردیف گندم یک ردیف از علف‌هرز خاکشیر با تراکم ۱۰۰ بوته در متربربع کشت گردید. طول هر کرت نیز پنج متر در نظر گرفته شد، به این ترتیب ابعاد کرت‌ها ۵×۲/۴ متر بود. در پایان فصل رشد (مرحله رسیدگی نیمه سخت) جهت تعیین اجزای عملکرد نمونه گیری از سطحی معادل ۱/۱۸ متر مربع هر کرت (۰-۳۰ سانتیمتر طول و ۶۰ سانتیمتر عرض کوادرات) و از وسط دو پشته انجام گردید و برای عملکرد از سطحی معادل ۱/۲ متربربع نمونه برداری شد.

به منظور محاسبه تحمل گیاه زراعی به رقابت با علف‌هرز خاکشیر از شاخص تحمل رقابت بر اساس معادله زیر استفاده شد (۹).

معادله (۱):

$$AWC = \left(\frac{V_{infested}}{V_{pure}} \right) * 100$$

نشان داد که توان رقابتی بین ارقام مختلف آن در برابر علف‌هرز سوروف (*Echinochloa crus-galli* (L.) P. Beauv.) متفاوت می‌باشد (۲۲). در بررسی‌های انجام شده توسط سیورز و رایت (۲۴) اختلاف معنی داری در قدرت تداخل گیاهان زراعی مختلف با علف‌هرز بی تی راخ (*Galium aparine* L.) مشاهده شد. در این تحقیق یولاف نسبت به جو و سپس گندم دارای قدرت رقابتی بیشتری بود. وال و همکاران (۲۷) ضمن بررسی جنبه‌های رقابتی ارقام مختلف نخود با خردل وحشی (*Sinapis arvensis* L.) اظهار داشتند ارقامی که توسعه کانوپی آنها بالاست از قدرت رقابت بالاتری نیز برخوردار هستند. در استرالیا گندم نسبت به جو رقیب ضعیف تری برای یولاف وحشی معرفی شده است (۲۶). تنوع مشاهده شده در گیاهان زراعی مختلف ناشی از عوامل مختلف مانند رقم گیاه و تراکم آن و گونه علف‌هرز و عوامل محیطی می‌باشد (۱۶). اغلب گزارشات موید آنست که جو نسبت به گندم در رقابت با یولاف وحشی، رقیب قوی تری است (۱۳ و ۲۳). البته برخی از ارقام گندم از قدرت رقابت بالاتری نسبت به جو برخوردارند (۱۰). بطوطیکه میزان کاهش ملکرکد گندم در رقابت با یولاف بسته به رقم گندم بین ۶۲-۱۷ درصد گزارش شده است (ساتور و اسنیدون) (۲۳). تحقیقات انجام شده توسط لمعل و همکاران (۱۷) و باگستانی (۱) کاهش عملکرد دانه گندم توسط لمعل و همکاران (۱۷) و باگستانی (۱) کاهش عملکرد دانه گندم بر مقایسه با کاهش عملکرد دانه چاودار در رقابت با علف‌هرز چشم گذارد (Lolium temulentum L.). بیشتر گزارش شده و در واقع این مطلب برتری چاودار بر گندم در رقابت با علف‌های هرز را نشان می‌دهد. بررسی انجام شده توسط باگستانی و همکاران (۷) نشان داد که توان رقابتی لاین‌های مختلف گندم در مقابل علف‌هرز ناخنک (Goldbachia laevigata (M.Bieb.) DC.) متفاوت می‌باشد بطوطیکه لاین ۶۶۱۸ بیشترین توان رقابتی در مقابل این علف‌هرز را داشت و در مقابل لاین M-75-5 از کمترین قدرت رقابتی برخوردار بود. در این بررسی نشان داده شد که ارتفاع کانوپی، تعداد پنجه بارور، شاخص سطح برگ سرعت رشد محصول، مقدار ماده خشک تجمعی و سرعت رشد نسبی بالا از ویژگی‌هایی است که تاثیر مستقیم روی توان رقابتی ارقام گندم در مقابل علف‌هرز مزبور داشته است (۷). لاین‌های M-75-15 و M-75-13 از تراکم شاخص رقابت بالاتر، شاخص تحمل بیشتر و عملکرد بیشتری (در حضور علف‌های هرز) نسبت به ارقام فقار، الموت و لاین M-75-5 برخوردار بودند (۶ و ۸). بررسی باگستانی و همکاران بیان کننده آن است که علاوه بر تفاوت‌های مرغولوژیک اندام‌های هوایی، برخی از ترکیبات آللوباتی تولید شده توسط ریشه ارقام رقیب گندم، جو دوردیفه و یولاف زراعی نظیر اسید وانیلیک، اسید-کوماریک و اسکوپلتین نیز مسئول کاهش تراکم و رشد علف‌هرز خردل وحشی در محصولات اشاره شده می‌باشند.

با توجه به مطالب ارائه شده، قدرت رقابتی و توان آللوباتی ارقام

(جلوگیری از کاهش عملکرد) اندازه گیری می شود (۱۴). نتایج تجزیه واریانس داده های آزمایش روی شاخص تحمل علف هرز ارقام مختلف مورد بررسی، حاکی از وجود اختلاف آماری معنی دار بین این ارقام می باشد. طبق جدول ۱ در میان ارقام مورد مطالعه، رقم آزادی دارای بیشترین شاخص تحمل بوده و با رقم روش و کرج ۲ از نظر شاخص تحمل که کمترین میزان تحمل علف هرز را داشته است تفاوت معنی دار نشان داده است. بالا بودن شاخص تحمل رقم آزادی نسبت به سایر ارقام بدلیل پایین بودن بیوماس تولیدی علف هرز خاکشیر در حضور این رقم می باشد. مقایسه این نتایج با نتایج عملکرد محصول در شرایط خالص و مخلوط بیانگر آنست که رقم آزادی علیرغم شاخص تحمل بالا به علف هرز در مجموع از عملکرد متوسط تا کمی نسبت به رقم نیکنژاد برخوردار بوده است. ذکر این نکته ضروری است که رقم نیکنژاد که دارای شاخص تحمل بالایی به علف هرز خاکشیر می باشد، دارای بیشترین عملکرد دانه در شرایط خالص و مخلوط بوده و با ارقام مهدوی، شیراز و پیشتاز از نظر عملکرد خالص در یک گروه آماری قرار گرفته است و ارقام روش و کرج ۲ که از توانایی تحمل پایینی برخوردار هستند از لحاظ عملکرد دانه تحت شرایط خالص نیز در یک گروه آماری قرار گرفتند. از طرفی رقم روش پایین ترین ترین شاخص تحمل به علف هرز خاکشیر را کسب نموده و این را می توان به افت شدید عملکرد آن در حضور علف هرز و بیوماس تولیدی متوسط خاکشیر در حضور آن نسبت داد. از این رو می توان ارقامی را انتخاب نمود که علیرغم داشتن توانایی تحمل بالا از عملکرد دانه بالایی نیز در شرایط خالص برخوردار باشند. دیهیم (۱۴) عکس این قضیه را بیان نمود وی گزارش نمود که بین عملکرد دانه در شرایط خالص و تحمل گیاه زراعی گندم در مقابل علف هرز منابع روش پیشتاز ارقام می باشد، شاخص رقابت (CI) که بیان کننده توانایی رقابتی ارقام می باشد، شاخص رقابت (CI) می باشد. همانطور که در جدول ۲ مشخص شده است مقایسه میانگین ارقام مورد بررسی در خصوص این شاخص بیان کننده این مطلب است که رقم شیراز دارای بالاترین میزان CI بوده و با ارقام آزادی، نیکنژاد، کرج ۲ و پیشتاز در یک گروه آماری قرار گرفته اند. بالا بودن شاخص رقابت شیراز را می توان به دو عامل بیوماس کم علف هرز خاکشیر در حضور این رقم و عملکرد نسبی متوسط آن در حضور علف هرز خاکشیر نسبت داد. از طرفی می توان ارقامی را معرفی نمود که ضمن داشتن توانایی جلوگیری از رشد علف هرز از عملکرد قابل قبولی نیز برخوردار باشد (نیکنژاد). ارقام روش و طبیعی به عنوان ارقام ضعیف دارای کمترین عملکرد دانه در شرایط رقابت نیز بوده اند و بیشترین بیوماس خاکشیر در حضور رقم طبیعی تولید شده است (جدول ۱). همانطور که مشاهده می شود رقم نیکنژاد که دارای بیشترین عملکرد دانه در شرایط رقابت با علف هرز خاکشیر می باشد در رده دوم قرار گرفته است. جردن (۱۴) بیان نمود که ممکن است

در معادله (۱) AWC^۱ بیان کننده قدرت تحمل گیاه زراعی (گندم) به علف هرز خاکشیر، $V_{infested}$ عملکرد رقم ا در شرایط آلوده به علف هرز خاکشیر و V_{pure} عملکرد همان رقم در شرایط عاری از علف هرز مذبور می باشد. هر چقدر مقدار این شاخص بزرگتر باشد نشان دهنده توانایی بیشتر گیاه زراعی برای تحمل به علف هرز است. برای اندازه گیری توانایی جلوگیری از افزایش زیست توده علف هرز از شاخص رقابت (یاغستانی و زند) (۳) استفاده گردید معادله (۲) :

$$CI = \left(\frac{V_i}{V_{mean}} \right) / \left(\frac{W_i}{W_{mean}} \right)$$

در معادله ۲، CI^۲ شاخص رقابت، V_i عملکرد رقم ا در حضور خاکشیر، V_{mean} متوسط عملکرد تمام ارقام در حضور علف هرز خاکشیر، W_i زیست توده تولیدی خاکشیر در حضور رقم ا و W_{mean} میانگین زیست توده تولیدی خاکشیر در حضور تمام ارقام گندم می باشد.

جهت مقایسه کلی صفات اندازه گیری شده ارقام تحت شرایط رقابت و عدم رقابت با علف هرز خاکشیر، ۱۰۰٪ متغیر در هر گروه (مجموعاً ۲۰٪ متغیر) با استفاده از آزمون T^۲ هتلینگ مورد مقایسه قرار گرفتند. این متغیرها شامل عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، سطح برگ پرچم، بیوماس در مرحله پنجه زنی، ارتفاع نهایی، وزن ۱۰۰۰ دانه، تعداد پنجه بارور، تعداد سنبلاچه بارور و تعداد سنبلاچه نابارور بودند.

به منظور بررسی توزیع عمودی سطح برگ^۳ در دو هفته پس از گرده افشاری یعنی زمانی که کانوپی، حداکثر سطح برگ را داشت، صورت گرفت. برای این منظور نمونه گیری از هر کرت به مساحت ۱/۸ متر مربع (۶۰ × ۳۰ سانتی متر) انجام شده و نمونه ها بلا فاصله به آزمایشگاه منتقل شدند و زمانی که هنوز گیاهان شاداب بودند و آرایش کانوپی آنها تقریباً مشابه شرایط طبیعی مزرعه بود، کانوپی به صورت عمودی نگهداشته شد و به فواصل ۲۰ سانتی متر بر شد داده شد. آنگاه سطح برگ هر لایه به طور جداگانه اندازه گیری شد.

مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح معنی دار ۵ درصد صورت گرفت. کلیه تجزیه های آماری با نرم افزار SAS انجام شد.

نتایج و بحث

توانایی رقابتی به دو صورت توانایی جلوگیری از رشد علف هرز (کاهش بیوماس علف هرز) و نیز تحمل محصول به علف هرز

1 - Ability of Weed Competition

2 - Competitive Index

3 - Vertical leaf area distribution

رقم نیکنژاد توانست از نظر میزان عملکرد نسبت به سایر ارقام پیشی گرفته و لی با رقم مهدوی تفاوت معنی داری از حیث این ویژگی ندارد. در مقابل رقم کرج ۲ به همراه ارقام طبی، روشن و آزادی کمترین عملکرد در شرایط عدم رقابت با علفهرز خاکشیر را داشت و در شرایط حضور علفهرز خاکشیر رقم روشن کمترین میزان عملکرد را تولید نمود (جدول ۱). همچنین این رقم از لحاظ شاخص‌های رقابتی، رقم متحمل بوده که با نتایج عملکرد نیز انطباق دارد. باعترافی و زند (۲) گزارش نمودند رقمی از نظر قدرت رقابتی ایده آل است که علاوه بر کاهش بیوماس علفهرز بتواند در حضور و غیاب علفهرز عملکرد بالایی را نیز داشته باشد. با توجه به این مسئله میتوان رقم نیک نژاد را که در مجموع دارای این خصوصیات می‌باشد معرفی نمود (جدول ۱). همانطور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود این رقم از شاخص تحمل و شاخص رقابتی مطلوبی نیز برخوردار است. نتایج تجزیه واریانس میزان زیست توده تولیدی علفهرز خاکشیر در حضور ارقام مورد بررسی نشان داد که این رقم می‌تواند بصورت معنی‌داری بر روی زیست توده خاکشیر تاثیرگذار باشد. نتایج مقایسه میانگین‌ها نیز نشان داد که بالاترین میزان تولید زیست توده علفهرز خاکشیر در حضور رقم طبی تولید شده و این رقم با رقم مهدوی در یک گروه آماری قرار گرفت. سایر ارقام از این نظر با یکدیگر تفاوت معنی‌داری نشان ندادند (جدول ۱).

مقایسه این نتایج با نتایج عملکرد دانه محصول بیانگر آنست که علاوه بر حضور علفهرز پتانسیل رقم نیز در تولید عملکرد آن نیز حائز اهمیت است و در برخی از مواقع پتانسیل ژنتیکی رقم از نظر تولید عملکرد از اهمیت بیشتری نسبت به تأثیر علفهرز بر کاهش عملکرد می‌باشد. بطوريکه رقم کرج ۲ که در شرایط حضور و یا عدم حضور علفهرز از اهمیت پتانسیل تولید محصول پائینی برخوردار بود توانست بیوماس علفهرز خاکشیر را نیز به میزان قابل توجهی کاهش دهد. این مسئله را می‌توان به توانایی این رقم در تولید پنجه نابارور زیاد نسبت داد بطوريکه در این بررسی نشان داده شد که این رقم از نظر پتانسیل تولید پنجه نابارور در بین ارقام مختلف از پتانسیل بالاتر برخوردار بوده است (داده‌ها نشان داده نشده است).

در خصوص اجزاء عملکرد اثر متقابل علفهرز در رقم معنی دار نبوده که به ذکر نتایج اصلی پرداخته شده است. مقایسه میانگین اثر اصلی علفهرز بر روی تعداد سنبله در متربوع نشان داد که در حضور علفهرز خاکشیر تعداد سنبله تولیدی ارقام $576/67$ عدد در متر مربع بوده، این در حالی است که در شرایط عدم حضور علفهرز این تعداد به $660/76$ عدد رسید و تفاوت معنی داری با یکدیگر نشان دادند (جدول ۲). با توجه به اینکه اثر متقابل علفهرز در رقم معنی دار نبود لذا علفهرز خاکشیر به یک نسبت باعث کاهش تعداد سنبله ارقام گندم شده است. معنی دار بودن این جزء عملکرد بیانگر آن است که یکی از عوامل کاهش عملکرد دانه

توانایی جلوگیری از رشد علفهرز (شاخص CI) و توانایی حفظ عملکرد در حضور علفهرز (شاخص AWC) توسط مکانیزم‌های متفاوتی در گیاه ایجاد شود، بهتر است این دو مفهوم از هم تفکیک شوند. او هم چنین اظهار کرد که این دو صفت ممکن است لزوماً در یک رقم وجود نداشته باشد. اما نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که رقم وجود نداشته باشد. اما نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که رقابتی، رقم متحمل بوده که با نتایج عملکرد نیز انطباق دارد. یافته‌های لمرل (۱۷) نیز نشان می‌دهد که در گندم شاخص AWC و شاخص CI تا حد زیادی با یکدیگر همبستگی دارند.

بهمنظور شناسایی رقم مطلوب در شرایط رقابت، هم چنین تجزیه خوش‌های^۱ بر اساس دو شاخص رقابتی بر روی ارقام صورت گرفت. تجزیه خوش‌های، ارقام را در فاصله اقلیدسی نزدیک به ۱۰ در سه گروه از هم متمایز نمود (شکل ۱). گروه اول ارقامی هستند که دارای توانایی رقابتی (CI و AWC) ضعیف می‌باشند (روشن و کرج ۲) و دارای پتانسیل عملکرد پایین در شرایط خالص و مخلوط و هم چنین بیشترین درصد کاهش عملکرد بوده و گروه دوم ارقامی با توانایی رقابتی بالا و دارای عملکرد در شرایط رقابت و شاخص تحمل بالا می‌باشند (نیکنژاد و آزادی) و گروه سوم ارقام حدوساط می‌باشند که از نظر (CI و AWC) در حد متوسط می‌باشند (طبی، مهدوی، پیشتاز و شیراز). ارقام نیکنژاد و شیراز هردو از ارقام دارای توانایی رقابتی خوبی می‌باشند، اما رقم نیکنژاد دارای توانایی تحمل بالاتر و رقم شیراز از توانایی CI بالاتری برخوردار می‌باشد. بنابراین چنانچه هدف حفظ عملکرد در شرایط رقابت با علفهرز خاکشیر باشد، رقم نیکنژاد ارجح است و مورد نظر کشاورز می‌باشد زیرا دارای بیشترین عملکرد در شرایط رقابت بوده و از افت عملکرد پائینی برخوردار است، اما چنانچه بحث اکولوژیک مطرح بوده و به مدیریت علف‌های هرز از دید دراز مدت بنگریم، در آن صورت رقمی بهتر است که CI بالاتر داشته باشد (رقم شیراز) زیرا در دراز مدت جمعیت بذر علف‌های هرز در خاک را کاهش داده و لذا کاهش مصرف علف کش‌ها را در بی خواهد داشت. با توجه به مطالب گفته شده رقم نیکنژاد به عنوان رقم رقیب شناسایی و در بین ارقام ضعیف نیز رقم روشن به عنوان رقم ضعیف انتخاب گردید، زیرا کمترین عملکرد را در حضور خاکشیر دارا بوده و دارای کمترین شاخص تحمل و رقابت بود.

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین ارقام در حضور و عدم حضور علفهرز خاکشیر از لحاظ عملکرد دانه اختلاف معنی داری وجود داشت ($P=0.0001$) ضمناً اثر متقابل معنی دار بین رقم در علفهرز دیده نشد. نتایج نشان داد که رقم نیکنژاد دارای بیشترین عملکرد دانه در شرایط خالص بوده و با ارقام مهدوی، شیراز و پیشتاز در یک گروه آماری قرار گرفته است. در حضور علفهرز خاکشیر نیز

بیشترین تعداد دانه در سنبله و ارقام روشن و پیشناز کمترین تعداد دانه در سنبله را دارند. بالا بودن تعداد دانه در سنبله رقم نیکنژاد را می‌توان دلیلی بر بالا بودن عملکرد این رقم تحت شرایط رقابت با خاکشیر دانست. مقایسه میانگین اثر اصلی علف‌هرز بر روی تعداد دانه در سنبله در متر مربع نشان داد که در شرایط عدم حضور علف‌هرز تعداد دانه تولیدی $49/27$ عدد و در حضور علف‌هرز خاکشیر این تعداد به $44/06$ عدد کاهش پیدا کرده و تفاوت معنی داری با یکدیگر نشان دادند (جدول ۲).

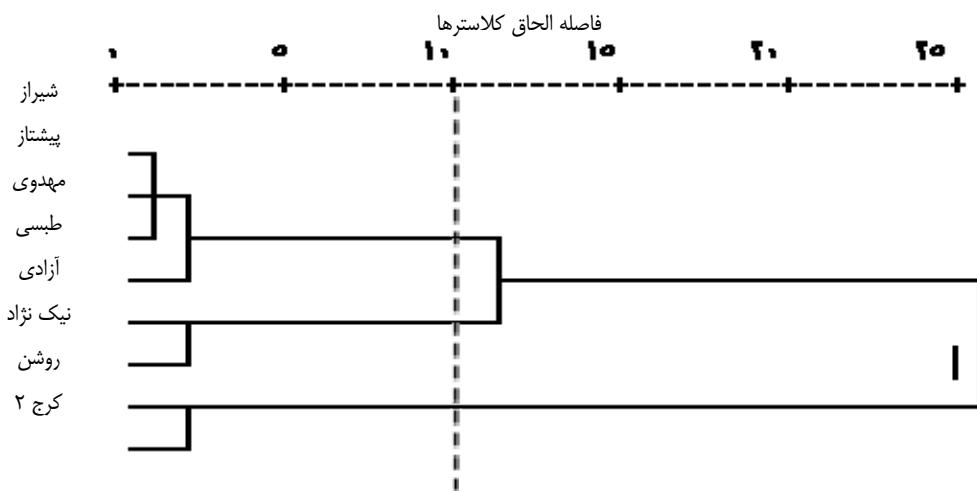
ارقام تحت شرایط رقابت ناشی کاهش تعداد سنبله در واحد سطح آنها در حضور علف‌هرز خاکشیر می‌باشد. رقم شیراز که توانایی بالایی در کاهش بیomas علف‌هرز داشت بیشترین تعداد سنبله در مترمربع را نیز تولید کرده است. بخشی از پایین بودن عملکرد دانه ارقام طبی و کرج ۲ را می‌توان به کاهش تعداد سنبله در مترمربع این ارقام نسبت داد. این مسئله را میتوان به کاهش احتمالی تعداد پنجه بارور این ارقام در حضور علف‌هرز نسبت داد (۱) (جدول ۳).

نتایج تجزیه واریانس نشان دهنده آن است که بین ارقام گندم از نظر تعداد دانه اختلاف معنی داری وجود داشت. رقم آزادی و شیراز

(جدول ۱)- مقایسه میانگین عملکرد دانه، بیomas علف‌هرز و نیز شاخص‌های رقابتی در ۸ رقم گندم

شاخص کاهش تولید بیomas علف‌هرز (CI)	شاخص تحمل (AWC)	بیomas علف‌هرز کیلوگرم در هکتار	عملکرد مخلوط کیلوگرم در هکتار	عملکرد خالص کیلوگرم در هکتار	رقم*
.۰/۳۱b	۶۷/۲۷abc	۳۰۱۱/۱a	۲۲۹۱/۶۲cd	۳۴۰۶/۲۴bc	طبی
.۰/۵۹b	۴۳/۶۴c	۱۴۶۷/۰۱b	۲۰۵۵d	۴۷۰۸/۳۳bc	روشن
۱/۷۹ab	۸۳/۳۶a	۶۹۹/۱۱b	۳۰۱۳/۱۶abc	۳۶۱۴/۵۸bc	آزادی
۱/۷۳ab	۷۹/۷۸ab	۱۲۰۸/۳b	۵۰۲۰a	۶۲۹۱/۶۶a	نیکنژاد
۱/۶۱ab	۶۳/۶۳bc	۶۰۳/۳b	۲۳۳۳/۳۳cd	۳۶۶۶/۶c	کرج
.۰/۶۵b	۶۸/۵۵abc	۲۶۹۲ab	۴۲۰۸ab	۶۱۳۸/۵ab	مهدوی
۲/۴۶a	۷۱/۷۷abc	۶۷۷/۸b	۴۰۰۷/۲bcd	۵۵۸۳/۳۳ab	شیراز
۱/۵۹ab	۷۲/۱۴abc	۹۸۵b	۳۷۷۷/۳bcd	۵۲۳۶a	پیشناز

* - در هر ستون حروف مشابه بیان کننده عدم تفاوت معنی دار در بین ارقام می‌باشد (آزمون دانکن $\alpha = 0.05$).

(شکل ۱)- تجزیه خوشه ای ارقام گندم از نظر شاخص‌های رقابتی

(جدول ۲)- مقایسه میانگین اجزای عملکرد ارقام گندم در شرایط با و بدون علف‌هرز خاکشیر

اجزای عملکرد*	بدون علف‌هرز	با علف‌هرز	تعداد سنبله در مترمربع
۵۷۶/۶۷b	۶۶۰/۷۶a		
۴۴/۰۶b	۴۹/۲۷a		تعداد دانه در سنبله

وزن ۱۰۰۰ دانه (g)

۴۳/۳b

۴۹/۶۵a

* - در هرستون حروف مشابه بیان کننده عدم تفاوت معنی دار می‌باشد (آزمون دانکن $\alpha = 0.05$).

(جدول ۳) - مقایسه میانگین اجزای عملکرد ۸ رقم گندم

رقم *	تعداد سنبله در متربع	تعداد دانه در سنبله	وزن ۱۰۰۰ دانه	برداشت خالص	شاخص	درصد
			گرم	برداشت مخلوط	شاخص	درصد
۲۰/۶۱۳c	۳۱/۰۷۶b	۵۰/۷۹ab	۴۱/۷۵bc	۵۱۸/۲۵b	طبسی	
۳۵/۵۹۷ab	۳۷/۳۴۴b	۵۴/۸a	۳۹/۴۴c	۶۳۰/۱۶ab	روشن	
۴۲/۱۰۵a	۳۰/۱۹۱b	۳۵/۵۸c	۵۱/۶۷a	۵۵۹/۷۲b	آزادی	
۳۸/۴۳۴ab	۳۸/۳۵۳ab	۴۳/۵b	۴۹/۵۱ab	۶۹۲/۳۶ab	نیکنژاد	
۲۹/۶bc	۳۰/۶۷۷b	۴۷/۳۸ab	۴۸/۷۶ab	۵۵۷/۶۴b	کرج	۲
۳۴/۷۲۲ab	۴۰/۰۲۵ab	۴۹/۳۹ab	۴۷/۶۵Abc	۵۶۵/۹۷b	مهدوی	
۴۱/۴۷۰a	۲۹/۶۲۲b	۴۳/۹۲b	۵۰/۰۱ab	۷۵۲/۰۸a	شیراز	
۲۱/۶۲۶c	۴۵/۵۳۱a	۴۸/۰۷ab	۴۵/۰۸abc	۶۷۲/۹۲ab	پیشتر	

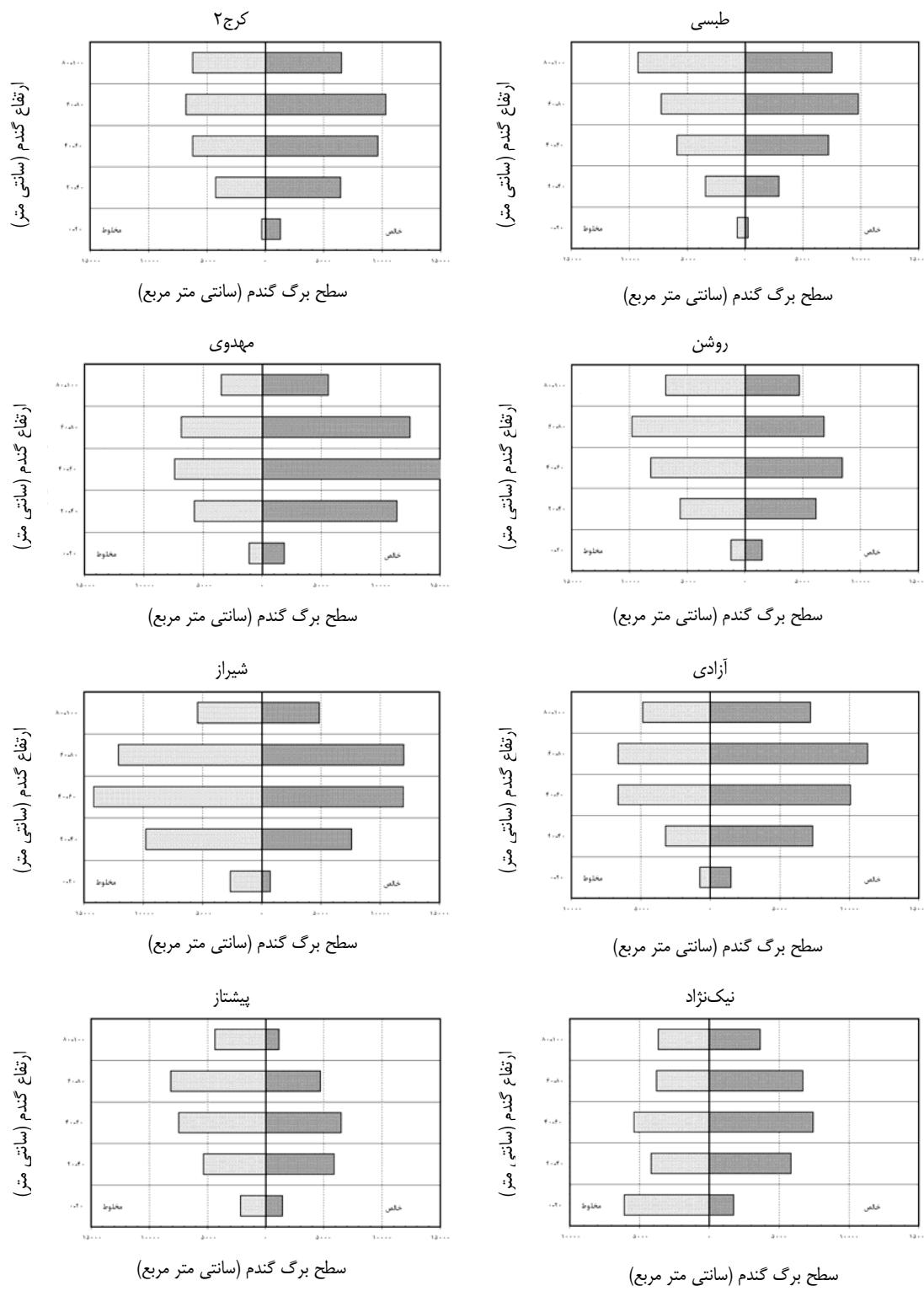
* - در هرستون حروف مشابه بیان کننده عدم تفاوت معنی دار می‌باشد (آزمون دانکن $\alpha = 0.05$).

به تأثیر پذیری ارقام گندم در رقابت با خاکشیر دانست. نتایج تجزیه کانونپی ارقام بیان کننده آنست که در رقم رقیب نیکنژاد در لایه بالایی کانونپی در حالت رقابت سطح برگ افزایش نیافته است و به علت افزایش مقدار برگ در سطوح پایینی میزان نفوذ نور به طور مناسب صورت گرفته و قابلیت رقابتی را افزایش داده است، همچنین می‌توان بیان نمود که در شرایط مخلوط در مراحل اولیه با جلوگیری از رسیدن نور به علف‌هرز خاکشیر موجب کاهش رشد و سرکوب آن شده است و در خصوص رقم شیراز که دارای بالاترین توانایی رقابتی می‌باشد توانسته توزیع برگ‌های خود را در شرایط رقابت حفظ نموده، بطوریکه تقریباً در تمامی لایه‌ها سطح برگ خود را نسبت به شرایط خالص حفظ کرده است. درخصوص رقم روشن مشاهده می‌شود که بر عکس رقم نیک نژاد در حالت مخلوط سطح برگ در لایه‌های بالایی افزایش یافته و با افزایش تعداد برگ در سطوح بالا احتمالاً مانع نفوذ نور به لایه‌های پایینی گشته و قدرت رقابتی را کاهش داده است. توزیع عمودی سطح برگ به عنوان صفت مهمی برای رقابت مطرح می‌باشد به ویژه هنگامی که گیاه زراعی و علف‌هرز دارای ارتفاع متفاوت باشند (۱۲).

یکی از اجزاء عملکرد بسیار مهم و بسیار تأثیر گذار بر عملکرد دانه وزن هزار دانه می‌باشد. نتایج تجزیه واریانس شان می‌دهد که ارقام اختلاف بسیار معنی دار از نظر این ویژگی با یکدیگر دارند (p = 0.0005). مقایسه میانگین اثر اصلی همچنین نشان داد که وزن هزار دانه ارقام در شرایط حضور علف‌هرز (۴۳ عدد) و در عدم حضور علف‌هرز خاکشیر (۴۹/۶۵ عدد) بوده که تفاوت معنی داری را با یکدیگر نشان می‌دهد. رقم ضعیف روشن علی رغم دارا بودن وزن هزار دانه بالا، به علت کاهش تعداد دانه در سنبله و تعداد سنبله در متربع از عملکرد پایینی برخوردار است. رقم رقیب نیکنژاد از وزن هزار دانه نسبتاً پایینی برخوردار است اما از تعداد سنبله و تعداد دانه در سنبله بالایی برخوردار است که این صفات بالا بودن عملکرد دانه این رقم را در شرایط رقابت توجیه می‌کند (جدول ۳). با توجه به اینکه در بین ارقام مورد مطالعه رقم غیر رقیب روشن از وزن هزار دانه بالایی برخوردار بود و ارقام رقیبی نظیر شیراز و نیکنژاد از وزن هزار دانه بالایی برخوردار نبودند لذا این مسئله را نمی‌توان توجیه نمود که وزن هزار دانه از ویژگی‌های موثر در قدرت رقابتی ارقام است. از سوی دیگر با توجه به رابطه منفی بین وزن هزار دانه و عملکرد بیولوژیک ارقام می‌توان اذعان داشت که بالا بودن وزن هزار دانه سبب کاهش عملکرد بیولوژیک که خود از فاکتورهای موثر در قدرت رقابتی است می‌شود.

توزیع عمودی سطح برگ

شکل ۲ توزیع عمودی سطح برگ ارقام گندم در شرایط رقابت و عدم رقابت با علف‌هرز خاکشیر را نشان می‌دهد. مشاهده شد که در اکثر ارقام میزان سطح برگ هر لایه در شرایط مخلوط نسبت به شرایط خالص کاهش می‌باید. کاهش در سطح برگ ارقام را می‌توان

(شکل ۲)-توزيع عمودی سطح برگ گندم در شرایط خالص و مخلوط با علف هرز

منابع

- ۱- باگستانی م.ع. ۱۳۸۲. شناسایی خصوصیات مرفلوژیک و فیزیولوژیک موثر در رقابت گندم با علف‌های هرز. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی موسسه تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی، پخش تحقیقات علف‌های هرز.
- ۲- باگستانی م.ع. و زند ا. ۱۳۸۳. بررسی خص. صیات مرفو-فیزیولوژیک موثر در قدرت رقابتی گندم (*Triticum aestivum L.*) با علف‌هرز ناخنک (*Goldbachia laevigata*). خلاصه مقالات پانزدهمین کنگره گیاه‌پژوهشکی ایران. تبریز. شهریور ۱۳۸۳.
- ۳- باگستانی م.ع. و زند ا. ۱۳۸۳. ارزیابی قدرت رقابتی برخی از ژنتیپ‌های گندم زمستانه (*Triticum aestivum L.*) در مقابل علف‌های هرز با تأکید بر ناخنک (*Avena fatua L.*) و یولاف وحشی (*Goldbachia laevigata*) در منطقه کرج. مجله آفات و بیماری‌های گیاهی شماره ۷۲ جلد ۱ صفحه ۹۱-۱۱۱.
- ۴- دیهیم فرد ر. ۱۳۸۳. ارزیابی خصوصیات مرفو-فیزیولوژیک موثر بر افزایش عملکرد برخی ارقام گندم تحت شرایط رقابت با علف‌هرز پهنه برگ منداب (*Eruca Sativa Mill.*). پایان نامه کارشناسی ارشد. مجتمع آموزش عالی ابوریحان دانشگاه تهران.
- ۵- زند ا. و باگستانی م.ع. مقاومت علف‌های هرز به علف کش‌ها. جهاد دانشگاهی مشهد.
- 6- Baghestani M.A. Lemieux C., Leroux G.D., Baziramakenga R. and Simard R.R. 1999. Determination of allelochemicals in spring cereal cultivars of different competitiveness. *Weed Sci.* 47:498-504.
- 7- Baghestani M.A. Lemieux, C. and Leroux. G. 2005a. Early root and shoot competition between spring cereal cultivars and wild mustard (*Brassica kaber*). *Iran. J. Weed Sci.* 1(1): 19- 40.
- 8- Baghestani M.A. Zand E. and Soufizadeh. S. 2006. Iranian winter wheat's (*Triticum aestivum L.*) interference with weeds. I. Grain yield and competitive index. *Pak. J. Weed Sci. Res.* 12: 119-129.
- 9- Baghestani M.A. Zand E. Rahimian Mashhadi H. and Soufizadeh. S. 2005b. Morphological and Physiological characteristics which enhance competitiveness of winter wheat (*Triticum aestivum*) against *Goldbachia laevigata*. *Iran. J. Weed Sci.* 1: 111-126.
- 10-Balyn C.L. Malik. R. K., and Singh. S. 1991. Competitine ability of winter wheat cultivars with wild oat (*Avena ludoviciana*). *Weed Sci.* 39: 154-158.
- 11-Christensen S. ,1994. Crop-weed competition and herbicide performance. *Weed Res.* 34: 29-34
- 12-Cavero J. Zaragoza C. , Suso M.L. , and Pardo, A. , 1999. Competition between maize and *Datura stramonium* in an irrigated field under semi-arid conditions. *Weed Res.* 39: 225-240.
- 13-Cousens R. Weaver. S. E. , Martin. T.D. , Blair. A. M. , and Wilson. J. 1991. Dynamics of competition between wild oats (*Avena fatua*) and winter cereals. *Weed Res.* 31: 205-210.
- 14-Jordan, N. 1993. Prospects for weed control through weed suppression. *Ecol. Appl.* 3:84-91.
- 15-Kropff. M.J. and Lotz. L.A.P. , 1992. System approach to quantify crop: Weed interaction and their application in weed management. *Agri. Sys.* 40:265-282
- 16-Lemerle D. Verbeek B. and Orchard B. , 2001. Ranking the ability of wheat varieties to competitive with *Lolium rigidum*. *Weed Res.* 41: 197-210.
- 17-Lemerle D. Verbeek B. and Coombes N. E. , 1996. Intraction between wheat (*Triticum aestivun L.*) and diclofop to reduce the cost of annual ryegrass (*Lolium rigidum*) control. *Weed Sci.* 44:634-639.
- 18-Lutman P.J. W. Dixon F.L. and Risiott R. , 1994. The response of four spring-sown combinable arable crops to weed competition. *Weed Res.* 34: 137-146.
- 19-Molani. M.K. Knake. E. L and Stif. F. W 1994. competition of weed cornand soybean. weeds. 12:126—128
- 20-Nalewaja, J.D. 1978. Weed control in cereals, now and in the future. In proceedings of the first conference of the council of Australian Weed Sci. pp 215-222.
- 21-Pavlychenko T.K. and Harrington. J.B. 1934. Competitive efficiency of weed and cereal crops. *Canadian J. of Res.* 10: 77-94.
- 22-Perez de Vida F.B. Laca E.A. Mackill. D.J. Fernandez G.M. and Fischer. A.J. 2006. Relating rice traits to weed competitiveness and yield: a path analysis. *Weed Sci.* 54:1122-1131.
- 23-Satorre, E.H. Snaydon. R.W. 1992. Acomparison of root and shoot competition between spring in cereals and *Avena fatua*. *Weed Res.* 32: 45-55.
- 24-Seavers G.P. and Writh. K.J. 1999. Crop canopy development and structure influence weed suppression. *Weed Res.* 39: 319-328.
- 25-Van Heemst H.D. 1985. The influence of weed competition on crop yield. *Agricultural Systems* 18: 81-93.
- 26-Walker S.R. Robinson G.R. and Medd. R.W. 1998. Management of wild oats and paragonagrass with reduced dependence on herbicides. In Proceeding of the 9th Australian Agronomy Conference. Pp. 572-584.
- 27-Wall D.A. 1995. Comperative analysis of three cruciferous weed: Growth, development and competitivness. *Weed Sci.* 43: 75-80.